

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

וּבֹכֵן. הַסְּבִילִין: שְׂקִיבוֹת הַדָּם. עוֹד מִנֶּחַם לֵאמֹר וְהַקְטִיר ד' חוץ מִנֶּחַם
 אוֹ חוץ לַמִּקְוִי: אִם יֵשׁ כֹּהֵנִשׁ. עוֹד בְּנִחְמָה יִתְּנוֹר הַכֹּהֵן וַיִּקְבֵּל
 וַיִּזְרֹק הַכֹּהֵן שְׁלֵשׁ מִחֲשֶׁבֶתוֹ שֶׁל אֵלּוֹ פּוֹסְלֵתוֹ בְּקִבְלָהּ לִפְי שְׁלֵשׁ רִאשִׁין
 לָהּ וְאִין מִחֲשֶׁבֶת פּוֹסְלָה אֵלּא בְּמִי שֶׁרָאָה לְעִנְיָהּ דְּבִמְצִי הַמַּהְרִיב

אומר לא יאסב (ויקרא ו) בראי
להקדש הכמון מדבר: יאסב
לכש. דלא מפסיל להי ובפרק
[ראשון] (דף י"ד) שנינו לא למאן
דאית לה הולכה שלא כרגל שמה
הולכה למר ו דאית לה ולאידך
דאית לה: משנו הפסול על בני
הכבש או שלא כנגד היסוד כ"י: יאסור
כפשו ויקבל. וי פירש לו ו דפסול
עושה שריים אשמעינן האי מנא
דשלא במקומו לאו במקומו דמי
לפיכך לא עשאן שריים ואי כפירא
ליה דשלא במקומו במקומו דמי
והוא לה וירקא מגורה כלשם פסול
אשמעינן דאין פסול עושה שריים ו:
בב' ה"ג ורמינא ושעת שמיעה
נור כרס. מדלא כתיב ושעת
הכס: וי מאן בלא. נומר מצריה
הכוונה והלא לא נאמר בה כס:
וסקריה הכסוי. ומדכתיב בקבלה
הכוונה ובשמיעה לא כתיב לימד
על השמיעה שכשרה צור: מה
פסיכה כטבורים. כמפרש לקמיה:
מדרבנן. שמה יגעו כבשר:
מאי ענה פסיכה. דכטבורים
מדאורייתא: דכסיב לפני ה'
ואמנו

14 ויכולן שקיבלו את הדם חוץ לזמנו וחיוץ
 למקומו אם יש דם הנפש יחזור הכשר ויקבל
 15 ויקבל הכשר ונתן לפסול יחזור לכשר 16 ויקבל
 בימינו ונתן לשמאלו יחזור לימינו 17 ויקבל
 בכלי קדש ונתן לכלי חול יחזור לכלי קדש
 18 והנשפך על הכלי על הרצפה ואספו כשר
 19 יתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן
 את הניתנין למטה למעלן ואת הניתנין למעלן
 למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין
 בחוץ בפנים אם יש דם הנפש יחזור הכשר
 ויקבל: **גמ'** שחוט * דיעבד אין לכתחלה לא
 ורמינהו 20 וישחט שחיטה בוד כשרה
 שחשחטה כשרה בורים ובגשים ובעבדים
 ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים או אינו אלא
 ככהנים אמרת וכי מאין באתה מכלל
 שנאמר 21 ואתה ובניך אתך תשחטו את
 כהונתכם לכל דבר המזבח יכול אף בשחיטה
 ת"ל 22 וישחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו 23
 וגו' 24 מקבלה ואילך מצות כהונה לימד על
 השחיטה שכשרה בכל אדם הוא הדין ודאף'
 לכתחילה גמי ומשום דקא בעי למיתנא
 טמאים דלכתחילה לא גזירה שמוא יגעו
 בדיש הוא שחיטתו וממא הדינא ושחט

מה שמכונה במהורים אף שחיטה במהורים
תיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה'
חוט שמכונה נמי אפשר דמעייל ידיו ושמך
יאה רב חסדא מתני איפכא ושמך ושמך מה
במהורין מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה'

אלו הן הנשרפין (נשרפין דין פא): כן המשמש בטומאה א
 מוחו נבזרין לאו דווקא חוץ לעזרת ישראל אלא אף חוץ ל
 ארץ ישראל והיו זקוקין להורג אף חוץ לחצר הכהנים אלא
 העזרה כדפרישתי אחרי איבערן לו לתלמוד עבר הפסא ל
 שם דכתיב (ויקרא יד) פחה אהל מועד ויטו בשער נקוד שיה
 דשמיטתו נלפסון אש מחטת פחה מכוון לשל האפסון דמחוכ
 וט רבינו עמרם וזי דמפרש דעומה דעומה גאז חור
 כן (והא דקאמר) = דשמיטה כשירה בדעבד ושמה יגעו בנש
 גגין גגין ועליה דלא נקדשו ודכתיב ארובה למי' דיהא
 לתלות בנמהה ולשטתה אכל נקדשין קדשין אלא אפשר דנש
 מן ארובה מן העלוי ונגב עז הכהנים והוא פירוש א
 לדחות עשה דיהא יעלה לגגין = דרך הר הכים והחיל =
 אף דשמיטה ושמיטה דמה שמיטה בורים אף שמיטה בורים
 אף שמיטה שמיטה דמכתיב אף שמיטה דמכתיב אף שמיטה

[illegible]

למכתחילה פשיטא דאיכא קפידא, ואינהו סברי דמצוה לאהרורי אבהים אע"ג דליתניהו הבא, ואורי להו שמואל דשעת הדיק כביעבר
דמי כהיג דמתיח בור כשרה, שהרי מצוה לא משהינן, והארמתי כזה עוד בב"מ, עיי' רמ"ב ובהבית ובתנאותו לרא"ש ריש הל'ין ובתשובה
כ"י (לחם חם לעבד' ד'ל רמ"ב דהדין):

והקריבו חתנים ונז' מקבלה ואיל' מצות בריחה תימה תיפוק ליה מסיקשא דמשיחה לשחיטה בדרגיש ריש כפ' הקומץ דבה' מנחת דף ע"א, י"ח ז' שמה' בנה' כפר ויכלי שרת מ"ח דרש

ולא דרשא דהכא היי מחמטין שמיטה (דחרי) ו
 וי חמלה ואילך חלות בהמה (ספרי):

מסורת הש"ס

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

דמי כה"ג דמה"ח בזר כשרה, שהר

והקריבו חטאתם וזו מקבלת ואלי

לב.

ג א מ"י פרק י"ד מהלכות
פסח"מ הלכה ב ופרק ד שם
ה הלכה :
ד ב מ"י פ"א מהלכות
פסח"מ הלכה ב :
ה ג ד מ"י פ"א מהל' פסח"מ
הלכות וי"א שם הלכה ב :
ו ה מ"י שם פ"א הלכה דה :
ז ו מ"י פ"ב שם הלכה :
ח מ"י פ"ט מהלכות יטל
מקדש הלכה ו ופרק ה מהלכות
מזמרי' הלכה א :
ח ה מ"י פ"א מהלכות
פסח"מ הלכה א :
ט ט י מ"י פרק ג מהלכות
מזמרי' הלכה א :

תורה אור השלם

1. וְסֵקֶר יָדוּ עַל רֹאשׁ הַעֵלֶל
נִרְצָה לוֹ לִכְסֹף עֲלֵיהֶּ
אֵת כֶּן וְהִקְרִי לִפְנֵי יְהוָה
וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֲהֻרָה הַכֹּהֲנִים
אֵת הָדָם וְהָיָה אֵת הָדָם עַל
הַמִּזְבֵּחַ כְּכִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֱהִל
מִזְבֵּחַ יִקְרָא א. ד. ה.

2. וְהָיָה וְנִקְרַח אֲתָךְ תִּשְׁמְרוּ
אֵת כְּהֻנְתְּכֶם לְכָל דָּבָר הַמִּצְוָה
וְלִמְכִּיתָ לַמִּשְׁכָּה וְעַבְדֶּיהָ
עֲבַדְתָּ מִתְּחִלָּה אֶתְּ אֵת כְּהֻנְתְּכֶם
וְהָיָה הַקֹּדֶשׁ יִשְׁמְרוּ.

מִסְכָּח יח. 1

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

אם יש דם הנפשו ב'ר' הוא טמא א'
סיל דמסיל פטור שירים איב'
נרץ למרס דמון למקומו ולא'
מקומו דמי ולכן חזרו הכשר רקוב'
ול סיל כמקומו דמי (איש) נרץ'
למרס דמסיל (איש) פטור שירים'
קד פיה' ואנן פירשנו לא דק' דמון'
דאש' ליה לא כמקומו דמי (איש) א'
אסכול כלל דמחוסר לעיל וד' ס'

רבים די לול, וואס איז לויט גרייט לעיל
 : (און) למטה ואלל אלס נחמט סטענדיג
 משום פסול למד עושה שריים, לכן
 געבט זיך אפ און געטראגן די געזעצטע